

[Ebba Strange]

at man fra folketingets side lagde et pres på organisationerne, idet det også ville betyde, at organisationerne måtte til at tænke sig om, når de sammensatte deres ledelse og deres repræsentation forskellige steder.

Jeg synes, det var et meget spændende og meget interessant sted at tage kønskvoteringen i brug, og jeg vil gerne støtte det.

Selvfølger jeg glad for, at der generelt har været en velvillig holdning over for forslaget fra de andre ordføreres side. Jeg vil godt sige, at kønskvoteringen ikke behøver at fungere stift og ufleksibelt, hvis man giver den lidt luft. Det, vi siger, er: mindst 40 pct. af hvert køn. Det giver altså noget luft. Vi siger ikke 50 pct. dér og 50 pct. dér. Det giver altså en bevægelsesfrihed, som i hvert fald vi har været glade for.

Jeg vil godt slutte med at sige, at der ligger jo temmelig meget politisk magt i de forskellige organer, i hvert fald i dem, der er knyttet til statsadministrationen. Vi ser jo, at meget af det lovforberedende arbejde foregår i disse råd, nævn og udvalg. Vi bliver herovre præsenteret for betænkninger, der er udarbejdet, og lovforslag, som disse organisationer har haft til høring, og så sidder vi og skal tage stilling til det. På den baggrund skal vi være opmærksomme på, at den politiske magt bør have en anden kønssammensætning, end den har i dag.

Brusvang (CD):

Centrum-demokraternes folketingsgruppe hilser det beslutningsforslag, som det radikale parti har fremsat, velkommen. Vi er ganske enige i det formål, man her har beskrevet. Hensigten er god nok.

Men jeg må straks sige, at når man forestiller sig efter beslutningsforslagets indhold, at det skulle kunne gøres ved et enkelt, omfattende lovindgreb, så stiller vi os tvivlende heroverfor. Vi er bange for, at et sådant system vil komme til at virke for stift. Det vil blive nogle alt for stive proceduremæssige rammer, som vil modvirke det formål, som vi trods alt alle også er enige om: at det er de bedst mulige, der skal vælges til de pågældende poster.

Men som sagt: vi vil stille os positivt over for det radikale forslag i udvalgsarbejdet.

Dohrmann (FP):

Jeg forstår ikke, at de radikale kvinder herinde har tilladt, at dette forslag overhovedet bliver fremsat. Efter min bedste overbevisning er det det mest diskriminerende forslag, vi længe har behandlet.

Jeg har selvfølgelig intet imod, at der sidder kvinder i samtlige nævn og kommissioner og andre steder. Jeg ser endda gerne, at der sidder et flertal af kvinder, såfremt de har kvalifikationer til det. Men jeg synes, forslaget er groft over for de kvinder – som der da heldigvis bliver flere og flere af – som arbejder sig naturligt frem. Hvad tror man, de ville sige til, at man eventuelt vedtager et forslag til folketingsbeslutning om, at nu er det altså noget, som man ligesom skal pace frem, hvis jeg må bruge det udtryk, eller kunstigt fremkalde? Derfor tillader jeg mig altså at kalde det groft diskriminerende.

Under alle omstændigheder vil det være således, uanset hvor mange love og forordninger man vedtager herinde, at det fortsat vil være kvinderne, der bliver gravide og føder børnene, og det lægger vel sine naturlige begrænsninger. Det kan ingen være i tvivl om.

Jeg synes som sagt, at det er så groft diskriminerende over for de dygtige kvinder, der findes her i landet, at man burde skamme sig over at fremsætte det forslag.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Det med at føde børnene er jo ikke det, kvinderne beskæftiger sig så meget med i disse år, det kan vi se på fødselstallene, og vi lever altså temmelig mange flere år end de år, vi er om at føde børn og fostre dem op, så selv om vi også tager os af den side – og det synes jeg er vigtigt, det vil jeg godt sige – så kan vi godt nå det andet også.

Det, der egentlig kaldte mig herop, var ikke den sidste bemærkning – for den kom, mens jeg var ved at gå herop – det var udtalelsen om kvalifikationer. Den har jeg jo hørt før, når jeg har diskuteret kønskvotering. Jeg vil godt spørge hr. Dohrmann: hvem skal afgøre de kvalifikationer? Hvordan får man lejlighed til at demonstrere, at man er i besiddelse af kvalifikationer? Det vil jeg godt spørge hr. Dohrmann om. Min erfaring er, at det gør man bl.a. ved at få nogle job, som